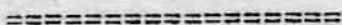

ב י ל ד ו ת ה

את מרי הכרתי מימי ילדותי. הייתי בת כחה של אחותה ובקרתי תכו-
פוח בביתם. היה זה בית עמלים, פשוט וצנוע, האם - שהתואר "אאידישה מאמע"
במובנו הנעלה ביותר של המלה היה הולם אותה ומבטא את אישיותה, ידעה
להתגבר על הקושי שבמצבם הכלכלי הדחוק והשתדלה לתת לילדיה חנוך טוב
ואמנם הם למדו כלם.

עם מות האם, נאלצה מרי להפסיק את לימודיה וחיא פנתה לעבודה
שבמרוצת הימים הפכה אצלה ליעוד; היא התחילה לספל בילדים.
עם עלותה ארצה, למשק גשר, המשיכה לעבוד בבית התינוקות והחמסרה
לקטנים בכל נפשה ובכל לבה. היא תמיד סאפה ללמוד, להתקדם, ואמנם היתה
מספלת למופת, דומני, שכמעט ואין ילד באשדות שלא עבר את ידיה הנאמנות
של מרי.

ורבים, רבים שליווה בדרכה האחרונה זכרו לה באהבה והוקרה את אשר
עשתה למען ילדיהם או למענם עצמם.

יהי זכרה ברוך!

אהובה.